

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622202143
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6622202143.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom pobočky zahraničnej banky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 258 713, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 234 547 proti žalovanej D. P.V., R.. XX.XX.XXXX, D. C. I. XXX, H. C., o zaplatenie 588,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 27 % ročne zo sumy 489,82 Eur od 17.09.2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 413,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 413,70 Eur od 17.09.2019 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,48 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 588,90 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 17.12.2018. Obsahom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 Eur. Podľa bodu 1.5 zmluvy žalovaná čerpala úver spôsobom, že bol priamo poskytnutý na účet predajcu tovaru. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z úverového rámca peňažné prostriedky v sume 501,30 Eur z toho 490,70 Eur platbami a 10,60 Eur ako poplatky, ktoré vyúčtoval v súlade so zmluvou. Uvedené skutočnosti potvrdzuje výpis z účtu ako aj potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Podľa článku 4.3 zmluvy sa žalovaná zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, čo nespĺnila, keďže uhradila len sumu 27 Eur. Z toho dôvodu v súlade s článkom 7.1 zmluvy vyhlásil dňa 16.09.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatným v celom rozsahu. Neuhradené záväzky žalovanej predstavujú sumu 588,90 Eur z toho 489,82 Eur z titulu istiny, 76,11 Eur z titulu dlžných úrokov, 4,97 Eur z titulu dlžného poistného, 18 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Zároveň predmetom pohľadávky sú úroky z istiny vo výške 27 % ročne zo sumy 489,82 Eur od 17.09.2019 do zaplatenia, úroky z omeškania v sume 5 % ročne zo sumy 489,82 Eur od 17.09.2019 do zaplatenia.

2. Súd vyzval žalobcu uznesením č. k. 16Csp/47/2022-48 zo dňa 20.06.2022 na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov o tom, že bola splnená podmienka pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru

podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Poučil ho, že ak žalobca nebude schopný doplniť skutkové tvrdenia, môže to pre neho znamenať zamietnutie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena. Tiež vyzval žalobcu, aby doplnil skutkové tvrdenia ohľadne výšky požadovaného nároku tak, aby zodpovedali ustálenej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, pod R 5/2021. Vyzval tiež žalobcu na späťvzatie nedôvodnej žaloby podľa § 138 CSP v časti zmluvného úroku 27 % ročne, ktorý súd považoval za neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

3. Žalobca vo vzťahu k výzve na doplnenie skutkových tvrdení zobral žalobu späť v časti zaplatenia úroku vo výške 27 % ročne zo sumy 489,82 Eur od 17.09.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku poukázal na to, že dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože zaslal žalovanej výzvu pred samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti dňa 5.06.2019 s poučením o možnosti mimoriadneho zosplatenia úveru.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила, hoci jej bola doručená. V konaní bola pasívna. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti postupom podľa § 297 písm. b/ CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP dňa 17.08.2022 rozhodol bez nariadenia pojednávania.

5. Súd podľa § 150 ods. 1 CSP považoval v konaní za nesporné, že sporové strany uzatvorili dňa 17.12.2018 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty s rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v rámci úverového rámca 5 000 Eur s aktuálnou výškou úverového rámca v sume 450 Eur. Výška splátky bola stanovená min. na 3 % aktuálnej výšky úverového rámca, cena tovaru alebo služby v sume 440,70 Eur a výška úrokovej sadzby predstavovala sumu 27 % ročne. Podľa článku 7. 1 zmluvy bola žalovaná oprávnená vyhlásiť úver za mimoriadne splatný, ak žalovaná nespláca úver riadne a včas. Podľa potvrdenia zo dňa 04.04.2022 bola žalovanej odfinancovaná suma 490,70 Eur, z čoho 440,70 Eur boli poskytnuté peňažné prostriedky a suma 5 x 10 Eur bolo poistenie platieb BP. Žalobca dňa 04.06.2019 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky úveru s poučením o možnosti mimoriadneho zosplatenia úveru. Následne dňa 16.09.2019 žalobca pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru. Z prehľadu úverového účtu k predmetnej zmluve na čl. 23 súdneho spisu vyplynulo, že žalovaná zaplatila sumu 27 Eur.

6. Súd z dostupne verejných registrov - www.nbs.sk zistil, že najvyššia priemerná úroková sadzba z úverov za mesiac december 2018 pre domácnosti predstavovala výšku 7,75 %.

7. Predmetom sporu tak bolo právne posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie celej dlžnej čiastky úveru, vrátane úrokov, poplatkov a úroku z omeškania.

8. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako spotrebiteľsky právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že sporové strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 2 písm. d) žalobca sa zaviazal žalovanej poskytnúť úver a žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady veriteľa s tým spojené. Žalobca bol v rámci prípravy pojednávania vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení o preukázanie doručenia výzvy žalovanej podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V rámci doplnenia skutkových tvrdení preukázal, že pred mimoriadnou splatnosťou úveru zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky s poučením o možnosti mimoriadneho zosplatenia úveru, tak ako to upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd v rámci výzvy na doplnenie skutkových tvrdení vyzval žalovanú na späťvzatie návrhu na zaplatenie úroku z úveru (27 % ročne) z dôvodu, že dohodnutú výšku úroku súd považuje v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca sa zjavne stotožnil s predbežným právnym názorom súdu, keď nárok na zaplatenie dlžnej čiastky úveru ohľadne plynúceho úroku vo výške 27 % ročne z nezaplatenej istiny zobral späť. Hoci súd túto skutočnosť akceptoval, keď s poukazom na dispozičnú zásadu na strane žalobcu podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP v tejto časti konanie zastavil, naďalej považoval za nedôvodný nárok žalobcu na zaplatenie úroku z istiny v uplatnenej sume 76,11 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru.

9. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a ani iný predpis, účinný ku dňu uzavretia zmluvy, neobsahoval ustanovenia o tom, do akej konkrétnej výšky možno dojednať zmluvné úroky, prípadne ďalšie poplatky, predstavujúce celkovú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. V prípade, ak sa jedná o poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi, určité hranice vyplývajú z § 53 ods. 6

Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Existencia citovaného ustanovenia však neobmedzuje súd z možnosti posudzovania výšky dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru aj cez prizmu dobrých mravov. Nemožno totiž opomenúť, že dobré mravy sú pojmom inherentným s právnym poriadkom, nakoľko samotné dobré mravy len dopĺňajú písané normy pozitívneho práva o vyvážený a spravodlivý širší rámec založený na analýze oprávnených záujmov. Stoja na úrovni nepísaného práva, ktorého hlavné zložky predstavujú všeobecné právne zásady a všeobecne uznávané normy morálky. Systém pozitívneho práva je tak zabezpečený všeobecnou dimenziou spravodlivosti. V zmysle uvedeného sa aj na výšku odplaty za poskytovanie finančných prostriedkov je potrebné pozeráť nielen z hľadiska platnosti jej dojednaní v zmysle účinného zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, či nariadenia vlády, ale aj z hľadiska toho, či takto dojednaná odplata v podobe úrokov z úveru neodporuje všeobecnej predstave primeranosti zachovania základných zásad, na ktorých je občianske právo postavené, t. j. okrem iného i na zachovaní zásady ekvity. Pritom platí, že neprímerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba predovšetkým porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov v rozhodnom období. Zo znenia citovaného ustanovenia tak možno vyvodíť, že určujúcim kritériom primeranosti odplaty v rámci spotrebiteľskej zmluvy je obvyklosť tejto odplaty na finančnom trhu, ktorú obvyklosť je možné posudzovať len s ohľadom bežnú prax inštitúcií poskytujúcich úverov v porovnateľných výškach a za porovnateľných podmienok (pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/404/2017 zo dňa 31.05.2018). Súd postupom podľa § 295 CSP v spojení s § 185 ods. 2 CSP z dostupnej internetovej stránky Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk) zistil, že najvyššia priemerná úroková sadzba z úverov v mesiaci december 2018 k domácnostiam (spotrebiteľské úvery) predstavovala výšku 7,75 % oproti v zmluve dojednanej výške 27 %. To znamená, že výška úrokov podľa úverovej zmluvy bola dojednaná trojnásobne vyššie oproti priemeru stanovenému Národnou bankou Slovenska. Podľa názoru súdu došlo k podstatnému prevýšeniu odplaty oproti priemeru. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo dňa 14. 06. 2002 vo veci C-618/10 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok (odplatu) bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej a v súlade s dobrými mravmi je preto len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej sumy a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Hoci maximálna výška úrokov ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky pri peňažných pôžičkách, ani pri úveroch nebola v čase uzavretia zmluvy žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nemožno ju považovať za neobmedzenú. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav ide spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, ktorá podstatným spôsobom v prejednávanej veci presiahla mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, odporuje dobrým mravom, a to napriek tomu, že sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli. Z uvedených dôvodov súd považoval zmluvné dojednanie o výške úrokov z úveru za rozporné s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čoho následkom je absolútna neplatnosť tohto dojednaní v zmluve podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť právneho úkonu (prípadne jeho časti ako je to v danom prípade podľa § 41 Občianskeho zákonníka) - dohody o odplate veriteľa - spôsobuje, že žalobca nemá nárok na plnenie, ktoré prevyšuje poskytnutú sumu úveru. Z toho dôvodu súd žalobu v časti nároku na zaplatenie úroku z úveru v sume 76,11 Eur zamietol.

9. Z potvrdenia o odfinancovaní úveru na č. I. 24 súdneho spisu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 440,70 Eur. Ďalšie položky 4x 10 Eur však predstavovali poistenie platieb BP. Tie žalobca odôvodnil rozhodujúcimi skutočnosťami v takom rozsahu, že išlo o doplnkové poistenie, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade so zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Súd vo vzťahu k poplatkom (4 x 10 Eur) uvádza, že zjavne neboli poskytnuté ako peňažné prostriedky, s ktorými mohla žalovaná disponovať. Zároveň, žalobca nedostatočne uviedol, z akého konkrétneho zmluvného dojednaní tieto poplatky vyplývajú, v akej mali byť výške, na čo slúžili, resp. z akého právneho titulu vznikol žalobcovi nárok na ich vrátenie. V sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Podmienkou však je, aby súd vedel tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia podporené príslušnými dôkazmi podradiť (subsumovať) pod konkrétne ustanovenia právnej normy. Pritom platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutočnosti z masy predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesne činnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP opisanie rozhodujúcich skutočností

nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Z obsahu žaloby a ani doplnenia skutkových tvrdení na základe výzvy súdu nevyplýva objektívne zistiteľné rozhodujúce skutkové tvrdenie k uvedenému nároku - t. j. poplatkov v sume 4 x 10 Eur, ktoré boli pripočítané na istinu. Pre úspech v spore v tejto časti podľa názoru s poukazom na § 132 ods. 2 CSP nepostačuje, ak žalobca nárok na poistenie odkázal abstraktne na úverovú zmluvu. Bolo povinnosťou žalobcu konkrétne odôvodniť každý nárok, ktorý si uplatňoval. Súd tento postup zvolil v súlade so zásadou nova iurit curia (súd právo pozná), pretože túto zásadu je možné aplikovať len za predpokladu, že žalobca opíše rozhodujúce skutočnosti k uplatnenému nároku na zaplatenie žalovanej sumy. Uvedený záver rovnako platí na nárok na zaplatenie na sumy 4,97 Eur z titulu dlžného poistného, 18 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože súdu nie je zrejmé, z akého titulu a akým spôsobom bola stanovená pohľadávka v tejto časti a v akej je výške. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že žalovaná istina predstavovala len sumu poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 440,70 Eur. Keďže žalovaná zaplatila na úver sumu 27 Eur, tú súd podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítal na úhradu poskytnutej istiny. Žalobcovi preto voči žalovanej vznikol nárok na zaplatenie sumy 413,70 Eur. Preto súd v tejto časti podanej žalobe vyhovel a vo zvyšku žalovanej istiny žalobu zamietol.

10. Žalovaná sa v súvislosti s plnením pohľadávky žalobcu dostala do omeškania. Žalobcovi ako veriteľovi vzniklo právo v súvislosti s omeškaním žalovanej podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. požadovať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne až do zaplatenia istiny v sume 413,70 Eur od okamihu mimoriadnej splatnosti úveru odo dňa 17.09.2019. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny od 17.09.2019 do zaplatenia a vo zvyšku nárok žalobcu na úrok z omeškania zamietol.

11. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP rozdelením čiastočného úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v spore v rozsahu 70,24 % oproti úspechu žalovanej v rozsahu 29,76 %. Rozdelením pomeru úspechu sporových strán k veci predstavuje nárok žalobcu na náhradu trov konania 40,48 %. Žalobca má preto nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 40,48 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdneho úradníka o výške trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.